

נעשה מאהבה מתוך חשבון, ומתכנן את ה' פשע המושלם, כדי לרשת את הרוי. הוא מרושע, חורש-מיזמות ונוכל. איזו אכזבה! שון קונרי — נוכח? זה נורא — בשביל קהל מעריצים שחונן משך שנה שלמה לזהות את קונרי עם ורוע הצדק המצפוני. בסוף מנצח מי שהקהל רוצה שינצח, כך שהאכזבה לא כל כך גדולה.

יומן החדשות

נכון מה שמספרים?

הבמאי רוג'ה ואדים, זה שנתן לעולם את בריג'יס בארדו, עזב את מכורתו הקולנועית, צרפת, והלך לעשות סרט באמריקה. שאלו אותו מדוע הוא הלך לאמריקה, והוא ענה: "אחמול טילפן אלי עיתונאי אחד ו-

פרייטש זוכייה ב"כשהם לברם בחדר" האב נתן דוגמא

שאל אותי: — זה נכון מה שמספרים? — אני לא יודע, לא סיפרו לי. — אבל הסרט הזה באמריקה, אתה לא עושה אותו? — אה, כן, אני מקווה. — אם כן, זה נכון מה שמספרים. — אבל מה? — אומרים שאתה מסתלק לך להוליווד מפני שבפאריז כבר גמרו אותך. אומרים שאחרי הסרט הבא שלך יגמרו אותך גם בהוליווד, ושתחזור להיות צלם עיתונות. זה נכון? — עכשיו אתם מבינים למה אני נוסע ל" אמריקה?" שאל ואדים, "באמריקה העיתון נאים לא מציגים אף פעם שאלות כאלה." אמריקה, אמריקה, מה שהיא עושה לאנשים.

איש עניו

הרי סטארדינג, הצלם האירי של הסרט ג'ברית הנאוה, אינו מרוצה. כן, הוא יודע שהסניקיה של סרטו היא מעולה. התפאורה מצויינת, הצילומים על רמה גבוהה. אבל בכל זאת, מה שמפריע לו זו התאוריה. הוא אינו מרוצה מהתאוריה בסרט. ה' מגורות של אדיון אינן מתאימות לו. מה שהוא היה רוצה זה שמש אמיתית, שלו, שתשמש אותו לצרכיו. שאלו אותו אם הוא לא יכול להשתמש בשמש שישנה כבר בשמים. הוא ענה שלא. כי היא זוהי. הוא סיפר גם על הגירסה הראשונה. ה' מקורית, של ג'ברית הנאוה. היא הוסרטה ב'1930 ונקראה בשם הפשוט. הבלתי יומ' רני, פינגלין. "זה היה סתם סרט", הוא אומר, "הוא עלה כולו פחות מאשר סצינה אחת בג'ברית הנאוה." אז היה עוד ברנארד שאו קיים. התייחסו אליו בהזרות. אבל כבר אז זה לא עניין אותו. "הוא לא רצה בכלל לשמוע מהסרט." מספר סטארדינג, "לאחר שביקשתי ממנו מאוד לבוא לראות את הסטודיו, את התפאורה, הוא הסכים, אבל רק כדי לא לצער אותי. הוא נכנס לסטודיו, לא הסתכל על כלום ויצא." כשהסרט נגמר, היתה קבלת-פנים. הוא בא. זה היה ניצחון. בסוף התקרנה ציינו את כולם, את הבמאי, השחקנים, הסכנים, ה' ניצבים, כולם. כשהקהל עמד לעזוב את האולם, קם איש אחד, עם זקן לבן, ואמר: "אני שותה לחיי ג'ורג' ברנארד שאו." זה היה הוא. שכחו אותו.

סרטים

המין למען השלום

כשהם לברם בחדר (תכלה, תל-אביב; גרמניה-צרפת) הוא סרט המוקדש לבעיות החינוך המיני של ראשית המאה או עדיין לא היו סטאלאנים, ופאני היל היתה מוקצה מחמת מיאוס. אפילו לא היו סרטים מסוגו של זה, שיוכלו להנחיל לנוער את לקח נסי יונם של אחרים. הנוער היה חייב, כך מל' מדת היצירה, ללמוד לפתור את בעיות ה' חיים בדרך הקשה — דרך המיטה עצמה. חלילה לנו לחשוב שהנערות של אותם ימים היו פחות משתפות פעולה. אז שהיה מחסור במיטות. אבל היו מיכשולים אחרים: הוריהם של בני-הטובים, בפרוסיה לפחות, לא ראו בעין יפה כליכך את העובדה שה' בנים ילמדו את סודות ה' חיים לפני הגיעם לגיל 15, ולו רק מהסיבה הפשוטה של צימצום מספר המתח' רים. הנה, למשל, ז'אן דה' וארט (תומאס פרייטש) בנו של נשיא בית-הדין באחת הערים הגרמניות, המשמש גיבור סרט חינוכי זה.

כבר בגיל 7 נוכח שאביו, איש החכרה הגבוהה, אינו מתחשב בהבדלי המעמדות. הוא ראה אותו כמו עיניו מנחם ומרעיף אהבה על ה' עוזרת. מאו החליט להיות אורח טוב ומהוגן כמוהו. אלא שהוא התחיל מוקדם מדי. בן 16 כבר הפך מאה' בה של שחקנית תיאטרון (דליה לביא). אולי לא היה בכך כל רע לולא היתה אר' תה שחקנית גם פילגשם של דודו ואביו. מובן שבמצב כזה היה צורך להסביר לו עד כמה הוא חוטא.

מלחמה במיטה. מלבד בני המשפחה, עמדו גם ה' מתחבים בדרכם של בני ה' נוער להבנת סודות החיים. בגימנסיה הס' בירו שהגועל'נפש יעיל רק למטרה אחת — כדי להוליד עוד חיילים לגרמניה. ושעה שז'אן הצעיר יצא סוף-סוף מחסותן של אל' מנות ויצאניות, ומצא לו סוף סוף אהבה אמיתית בחיקה של צרפתייה קטנה (מריה ורסיני), שלחו אותו לצבא ואותה למינור. המלחמה — מלחמת העולם הראשונה — קראה לו. ז'אן ניצב בפני דילמה חמורה: אם לא יתייצב בגודו — יומת. אם יצא למלחמה — קרוב לוודאי שאף שם יומת. אם כן, מדוע לא לבחור במלחמת המיטות? וכך מסתבר שהמין חשוב לא רק לברי' אות הנפשית, אלא גם להשגת השלום.

האל שהכיב

אשה של קש (אופיר, תל-אביב; ברי' טניה) הוא סרט מתח אריסטוקרטי. לכן סובל הצופה העממי' יש בו אלגנטיות במקום ברוטליות; שלוה בריטית במקום מין; דיאלוגים תרבותיים שנונים במקום גהמות רוחיים; זרעות שק' טות בצבעים טבעיים, על רקע צילומי-בארוק ונפלאים של אוטו היל, במקום אלימות מ' תחת לגלגלי רכבת. ויש בו התשעית של בטהובן, הפאנאסטית של ברליוז, במקום קונצרט לאקרו משתיק'קול ואבק שריפה. יש בו גם גינה לולובריג'יידה. ומהו לא כל כך טובל הקהל. יש גם שון קונרי הדור-הלוש, הגיימס בונד מהסרטים האחרים, השתה מרטיני-ודקה-ופלח-לימון, ומ' זה אפילו משתגע הקהל.

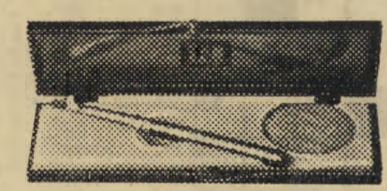
אבל רק בשתי הוקות הראשונות. כי ה' פעם, לא כהרגלה, אין קונרי גילחם. הנקמה המתוקה. ריצ'מונד (ראלף ריי' צ'ארדסון) הוא מולטי-מיליונר והיסלר קטן. הוא אלמן זקן, עריץ, דיקטטור של משר' תים ומשפחה, ושונג כושם. הוא גר באר' מון פאר, וכמובן שהוא אוהב את בטהובן ומרותק לכיסא-גלגלים. כל העריצים בעולם אוהבים את בטהובן או את ואגנר, ברית' קים לכיסא-גלגלים ומתחננים עם האחות הרחמניה הצעירה (גינה) ברגע שהם מויד' איים סופית כי כבר מתר הם הולכים למות. טוני (שון קונרי) הוא אחיינו עתיר-הנימור סים. הוא עוזרו בעסקים, אך מתכנן בטה' את הנקמה באיש שהרס את חיי הוריו ואף מסרב למסור לו חלק מהכיליונים. הוא משתמש בגינה היפה, הכלה הצעירה של דודו, למטרותיו היעילות והשטניות. הוא

אמנות איפור העיניים של רבלון

איפור העיניים היא אמנות נשית. מעולם לא עמד לרשות האשה מבחר של תכשירים כה מרהיבים וקלים לשימוש. עם תכשירי רבלון תשיגי איפור העפעפים, הריסים והגבות בשלמות אחת, שובת לב.

ולאחרונה, גולת הכותרת של איפור העיניים — 'BROW BEAUTIFUL' של רבלון — לגבות. אבקת האבן נמשחת בקלילות באמצעות מכחול קשתי שאותו יש לאבק בתנועה חד-כוונית על גבי האבן. לאחר מכן תוכלי לעצב, למלא, לעגל ולצבוע את גבותיך, במשיכת מכחול אחת.

דובבי את עיניך, כמו ידיך; עצבי אותן! שני אותן! גווני אותן! העמיקי אותן!

התחילי את האיפור עם 'EYE VELVET' שימי על קצה האצבע טיפה מתוך השפופרת, משחי ממרכז העפעף כלפי מעלה וה' חוצה עד שתוצר צללית. צללית זו משוחה כקטיפה ומעניקה לעיניך לוית'חן.

'FABULASH' תעמיק את גוון הריסים, תעניק להם רוך ותאריכם כחפצך... עם 'FABULASH' יהיה לעיניך מבע קסום.

— וכל זאת באמצעות המערכת המושלמת לאיפור העיניים

'EYE MAKERS À LA CARTE' של רבלון

פרסום אדמון בע"מ